

3- صفحه اول

درخواست کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل از جمهوری اسلامی: رفع مزاحمت از سیامک پورزند

فربیا مونت (راديو فردا): در پی بازداشت سیامک پورزند، روزنامه نگار قدیمی در دوم آرمه 1380 و شکایت جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران، گروه تحقیق کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل در 19 اردیبهشت ماه سال گذشته تشکیل شد و نظریه خود را درباره پرونده سیامک پورزند اعلام کرد. بکتاش خمسه پور در گفتگو با رئیس جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران، نظریه گروه تحقیق کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل درباره پرونده سیامک پورزند را جویا شده است.

دکتر عبدالکریم لاهیجی (رئیس جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران، پاریس): این نظریه بسیار جالب است. در آن گفته شده که به هیچ وجه توضیحاتی که جمهوری اسلامی در توجیه بازداشت و محکومیت سیامک پورزند به 11 سال حبس داده است قانع کننده نیست. سیامک پورزند در ارتباط با عقایدش دستگیر شده و محکومیت او هم چیزی نیست مگر توجیه بازداشت خودسرانه و با توجه به این که سیامک پورزند از حقوق قانونی خود و حقوقی که در ماده 19 اعلامیه جهانی حقوق بشر و ماده 19 میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی استفاده کرده، بنابراین محکومیت او به پاداش و جزای عملی که صورت داده، یعنی استفاده از حقش هیچگونه مجوزی ندارد و بنابراین از مصادیق بازداشت غیرقانونی است.

بکتاش خمسه پور (راديو فردا): آقای لاهیجی، از نظر اجرایی اعلام نظر گروه تحقیق کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد درباره پرونده سیامک پورزند چه تاثیری می تواند بر نظر قوه قضائیه جمهوری اسلامی که شما از منتقدان آن هستید، بگذارد؟

دکتر عبدالکریم لاهیجی: آئین رسیدگی کمیسیون حقوق بشر و کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل اصولاً به این صورت است که به دولت طرف شکایت این رای را ابلاغ کند. به همین خاطر هم همانطور که خدمتان گفتم رای روز 19 اردیبهشت صادر شده و دیسب به من ابلاغ شده است. به لحاظ این که این رای ابتدا به دولت جمهوری اسلامی ابلاغ شده و از جمهوری اسلامی در بند آخر این رای خواسته شده که به عنوان متعهد و امضا کننده میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی از آقای سیامک پورزند رفع مزاحمت کرده او را آزاد کند. با توجه به این که متأسفانه طی دو ماه گذشته این اقدام صورت نگرفته است، بنابراین رای به شاکي که ما باشیم ابلاغ شده و این عملی یک عمل سیاسی است، یعنی وقتی قوه قضائیه سیامک پورزند را محکوم کرده، این دولت جمهوری اسلامی است که باید در اجرای تعهداتی که در قبال جامعه بین المللی، کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل، و کمیساریای حقوق بشر سازمان ملل دارد به یک عمل سیاسی دست بزند و سیامک پورزند را آزاد کند. در غیر این صورت از نظر مقررات حقوق بین المللی و در برابر نهادهای وابسته به سازمان ملل متحد، جمهوری اسلامی یک دولت متهم، یعنی دولتی که الزامات بین المللی را رعایت نمی کند شناخته خواهد شد. ما هم چاره ای جز درخواست صدور قطعنامه ای در نقض حقوق بشر در ایران و از جمله محکومیتهای زندانیان عقیدتی مثل سیامک پورزند، در مجمع عمومی در ماههای آبان و آذر آینده نداریم و همین جا اشاره می کنم که اگر جمهوری اسلامی در کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل محکوم نشد، چون متأسفانه قطعنامه ای به آن کمیسیون تقدیم نشده بود، این امر مانع از توانایی صدور قطعنامه ای در محکومیت جمهوری اسلامی توسط مجمع عمومی سازمان ملل متحد نخواهد شد و ما طی ماههای آینده کوشش خواهیم کرد که طرح این قطعنامه به مجمع عمومی تقدیم شود و در مجمع عمومی سازمان ملل به تصویب برسد.

بکتاش خمسه پور. مصاحبه با عبدالکریم لاهیجی (پاریس)

3- پایگانی

3- صفحه اول

SP00200